

RECHTSAAK

Dertig maanden celstraf geëist voor ontucht

MAASTRICHT/GELEEN
DOOR ERWIN SCHMIDT

Tegen de 64-jarige Harm O. uit Geleen, die verdacht wordt van ontucht met een minderjarig meisje, is door het Openbaar Ministerie (OM) gisteren 2,5 jaar celstraf geëist, waarvan zes maanden voorwaardelijk.

De zaak werd door de rechtbank in Maastricht achter gesloten deuren behandeld om de privacy van het slachtoffer te beschermen. De 64-jarige O., die als kostenverplichting verbonden was aan de Ontmoetingskerk Geleen, wordt verdacht van het plegen van ontucht met een minderjarig meisje in Sittard-Geleen. Dat zou tussen 1 augustus 2016 en 3 maart 2017 zijn gebeurd. Direct na zijn arrestatie in maart zette de kerk de kosten op non-actief. Het slachtoffer is geen lid van de protestantse gemeente. De rechtbank zette gisteren de media en aanwezige belangstellenden op de publieke tribune uit de rechtszaal na een verzoek daartoe van ad-

vocaat Corry Dreesden, die het slachtoffer bijstond. Dreesden betoogde dat voorkomen moet worden dat het tienermeisje in het nieuwe schooljaar de klas binnenstapt en iedereen weet wat er met haar is gebeurd. „Omdat het gaat om een minderjarig meisje en een seksueel misdrijf, moet het belang van het kind preveleren”, stelde zij. Het meisje was bij de zaak aanwezig om gebruik te maken van het recht een slachtofferverklaring af te leggen en een vordering in te dienen. Volgens de officier van justitie had het meisje 'een moedige keuze gemaakt' om ter zitting te verschijnen, maar waren de argumenten niet zwaarwegend genoeg om de deuren te sluiten. Maar de rechtbank besloot anders. Omdat het minderjarige meisje als slachtoffer in deze zaak 'een zelfstandige procespositie' innam, diende haar belang zwaar te wegen. Na de zitting maakte het OM wel nog de strafeis bekend. Het OM wil dat aan het voorwaardelijke deel van de straf ook een locatie- en een contactverbod worden verbonden.

Preuvenemint Maastricht zegt de lap vaarwel

MAASTRICHT
DOOR ONZE VERSLAGGEVER

Hij is er niet meer. De Preuvenelap, jarenlang het trouwe betaalmiddel van de bezoekers van het Preuvenemint, wordt vervangen door een pas. De Preuvenecard zou alles makkelijker en veiliger moeten maken. Het evenement gaat vandaag in Maastricht voor de 36ste keer van start. Het organiserende Struyskomitee besloot vorig jaar al dat ook het Preuvenemint met de moderne tijden mee moest gaan en een veiliger, sneller en milieuvriendelijker betaalmiddel moest invoeren. En ja, er zijn in

het verleden wel eens valse lappen in omloop geweest. De Preuvenecard is een pasje dat makkelijk is op te laden en waarmee bij alle standhouders kan worden afgerekend door het simpelweg even voor de betaalterminal te houden. Voor wie wat beter is ingevoerd in de moderne technieken, is er nog veel meer mogelijk met de Preuvenecard. Met een iPhone, een speciale app en de QR-codes op de achterkant van de pas is het ook mogelijk om digitaal geld op de card te zetten. Je kunt met de app lappen weggeven aan een ander en voor groepen is het zelfs mogelijk om samen virtueel te 'potten'.

SNELWEG

Bezwaarprocedure A2-verbreding van start

ECHT/SITTARD
DOOR JULE PEETERS

De plannen voor de verbreding van de A2 tussen de knooppunten Het Vonderen en Kerensheide worden vanaf 8 september ter inzage gelegd.

Vanaf die dag kan er door iedereen zes weken lang bezwaar gemaakt worden tegen het voorstel. De bedoeling is om in 2022 te beginnen met de verbreding van het stuk snelweg naar twee keer drie rijstro-

ken plus een vluchtstrook. Verwacht wordt dat er vanaf 2025 gebruik kan worden gemaakt. Minister Melanie Schultz van Haegen van Infrastructuur en Milieu heeft gisteren een handtekening gezet onder het ontwerp en onder de milieueffectrapportage. Tijdens een informatieavond in februari van onder meer de gemeenten Sittard-Geleen, Stein en Echt-Susteren zijn de plannen toegelicht aan omwonenden. Deze gemeenten en ook de provincie zullen de stukken vanaf 8 september ter inzage leggen.

INTERVIEW UITGELICHT

Ze wilde per se niet het rijkeluijskindje zijn. Colette Frankort (35) begon bij haar vader in de fruit-handel, maar vond na een burn-out het geluk bij dieren. Nu runt ze een homeopathische dierenpraktijk.

'Pippi' heelt de beestenboel

Ik kan me geen leven zonder dieren voorstellen. Vroeger thuis was het altijd al een gezellige beestenboel. Geiten aan de ontbijttafel, pony's aan het aanrecht en als er een kindereestje was gingen we er vaak te paard naartoe. Pippi Langkous was er niks bij. Uiteraard waren er ook honden, konijnen, kippen, eenden, hamsters. Dieren hebben me een fijne jeugd gegeven. Ze zijn oprecht, eerlijk en onbevooroordeeld. In die tijd ben ik ook overtuigd vegetariër geworden. Als ik nu een kipplet zie liggen in de supermarkt krijg ik spontaan buikpijn. Die dieren thuis was ook een beetje compensatie voor het gemis van mijn vader. Ik ben opgegroeid in een rationeel ondernemersgezin. Pap was mede-eigenaar van een grote internationale groenten- en fruithandel. Hij was zeer fanatiek en bijna altijd weg. Mijn moeder moest veel alleen opknappen en was soms een beetje zwaarmoedig. Het was aanvallend niet altijd gezellig thuis. Als puber was ik lastig, ik luchtte regelmatig al mijn onzekerheden en frustraties. Dat moet ik m'n ouders nageven: ondanks al die heftige woordwisselingen is dit nooit ten koste gegaan van de liefde. Financieel hadden we het meer dan goed, maar ik wilde niet boven het maaltijd uitsteken bij mijn klasgenoten. Ik schaamde me wel eens voor onze rijkdom. Pap had een veel te grote auto, als hij ons (sporadisch) naar school bracht, lieten m'n zus en ik ons twee straten eerder afzetten. Op m'n 14e ging mijn zus, die ruim een jaar ouder is, voor een jaar naar Barcelona. Ik voelde me eenzaam, alleen gelaten en onbegrepen. Ik voelde me sowieso anders dan anderen. Nu twintig jaar later, weet ik dat ik hoog sensitief ben. Ik hoor, voel, ruik en ervaar alles sterker dan de meeste mensen. M'n ouders waren destijds uiteraard super trots op m'n zus, die veel ondernemender was dan ik. Maar die bewondering voelde voor mij als een bevestiging dat ik niet goed genoeg was. Onzin natuurlijk, maar als puber voel je dat zo. Mijn

eigenwaarde kreeg een knauw. Na de havo begon ik twee studies in zes maanden tijd, die ik beide niet afmaakte. Van lieverlee belandde ik bij mijn vader in de zaak, eerst manussje-van-alles, later bij personeelszaken. Maar ik liep daar op eieren, want ik wilde per se niet als 'de dochter van de baas' gezien worden. Geen privileges, geen voorkeursbehandeling. Tegelijkertijd werkte ik als een paard. Ik heb mijn vaders karakter, ga in alles voor honderd procent. Ik was fanatiek en perfectionistisch. Uiteindelijk heb ik een studie personeelsmanagement gedaan en ben bij een bedrijf in Brabant gaan werken. Dat was in de tijd dat mijn vader gelukkig inzag dat hij meer voor zijn gezin moest vechten. Iets waar we hem nog steeds dankbaar voor zijn. Hij trok zich langzaam terug uit de zaak en ging mooie reizen maken met m'n moeder. Ondertussen stuitte ik bij dat Brabants bedrijf op tal van onrechtvaardigheden. De ene werknemer had 24 verlofdagen, de ander 26, de ene kreeg toeslagen de andere niet. Als ik ergens gevoelig voor ben dan is dat onrecht. Met heel veel moeite probeerde ik één lijn te trekken. Dat ging niet zonder tegenwind en ik nam elke avond veel zorgen mee naar huis. Acht jaar geleden ging ik door m'n hoeden. Ik belandde in een burn-out.

Paardenfluisteraar

In diezelfde periode werd mijn paard Conder heel ziek. De dierenarts had hem min of meer opgegeven. Dat kon en wilde ik niet accepteren. Ik had Conder al sinds m'n twaalfde. Op m'n zevende had ik al van mijn communiegeld Chippy gekocht, mijn Shetland pony, hij is er nog steeds. Die twee waren alles voor mij. Zoekend naar een oplossing belandde ik met Conder in het alternatieve circuit. Er kwam een paardenfluisteraar aan huis en een dierenhomeopaat. Ze behandelden niet alleen zijn kwaal, maar het hele wezen. Gelooft het of niet, maar Conder knapte op en heeft nog vier jaar blij geleefd. Ik besefte opeens dat er meer was dan alleen maar verstand

DOOR RON BUITENHUIS

Geiten aan de ontbijttafel, pony's aan het aanrecht en als er een kinderfeestje was gingen we er vaak te paard naartoe. Pippi Langkous was er niks bij. FOTO MARA VAN DEN DETELAAR

en wetenschap. Ik zag dat je bij ziektes niet alleen symptomen moet bestrijden, maar het hele wezen er bij moet betrekken, dus ook emoties, karakter, voeding en bewustzijn. En als dat bij paarden resultaat heeft, waarom zou dat dan niet ook baten voor mensen zoals ik, met een burn-out? Ik besepte maar al te goed dat de meeste mensen werken om een bepaald ego in stand te houden. Ze gaan door het leven als bakker, accountant of piloot, maar je bent zoveel meer dan je werk. Opeens wist ik waar m'n hart echt blij van werd: dieren! Ik heb vier jaar veterinaire natuurgeneeskunde gestudeerd in Breda en me gespecialiseerd in homeopathie. Verder doe ik kruideneeskunde, quantum touch, reiki, energieherkenning met de Lecher-antenne, al dat soort dingen. Dat was even wennen voor mijn man Martijn. Hij is meer van de nuchtere kijker, meer rationeel. Hij vond het

“
Ik schaamde me wel eens voor onze rijkdom. Pap had een veel te grote auto, als hij ons (sporadisch) naar school bracht, lieten m'n zus en ik ons twee straten eerder afzetten.

Colette Frankort

aanvankelijk allemaal maar poespas. Ik veranderde gaandeweg, durfde meer te kiezen voor dingen die goed voelden, in plaats van dingen die verstandig leken. Martijn zag dat ik er gelukkig van werd en hij werd blij omdat ik blij was. Inmiddels zegt hij ook soms: geef me maar wat van die homeopathische korreltjes. Maar dat ik met energiebusje naast me in bed slaap, waardoor ik niet de last en de zorgen van andere mensen op me neem, vindt hij nog altijd wonderlijk.

Nepal

Sinds 2015 werk ik twee dagen per week in mijn eigen dierenpraktijk in Melderslo. In het begin was het vooral vooroordelen overwinnen. Mensen denken bij alternatieve geneeswijzen al gauw aan 'wazige hocus pocus'. Maar ik heb al veel paarden, honden en katten en zelfs schaapskuddes kunnen helpen met problemen waarvoor ze bij de die-

renarts uitgedokterd waren. Mijn grote droom is om in de loods naast ons huis een groepspraktijk te realiseren met een holistische dierenarts, acupuncturist, osteopaat enzovoort. Ik heb de laatste jaren drie mooie cadeaus gekregen: twee mooie kinderen van 5 en 3, en de rust om naar mijn eigen gevoel te luisteren. Als ik ergens respect voor heb dan zijn het mensen die zich door niemand laten tegenhouden. Zoals een vriendin die alles heeft opgegeven om in Nepal straatdieren te verzorgen. Menigeen verklaart haar voor gek, maar mensen die hun hart volgen en hun eigen ego opzij kunnen zetten, komen nooit bedrogen uit. Mijn zus is ook zo'n doorzetter, ze werkt nu samen met m'n vader in onze beheersmaatschappij. Ze passen bij elkaar, maar ik weet zeker dat mijn ouders net zo trots zijn op mij, juist omdat ik mijn eigen weg heb gezocht én gevonden.

“
Dat ik met energiebusje naast me in bed slaap, waardoor ik niet de last en de zorgen van andere mensen op me neem, vindt mijn man nog altijd wonderlijk.

Colette Frankort